

कटो गतौ इत्यत्र इ ई इति प्रक्षेपात् लभ्यः सि०कौ०
इक्त् खरणेऽधिपूर्वक एव कित् कित्करणमधीगर्थेत्यादौ विशेषा-
र्यम् अदादि०पर०सक०अनिट् । अध्येति अध्येषीत्
अध्यगात् इत्यन्ये इण इवास्ति तिङि रूपं न इति ।
अधोयन् । “ससोतयोरधवयोरधोयन्” भट्टिः । एतद्योगे
कर्म्मणि संबन्धविवक्षायां षष्ठी । साहुरध्येति । प्रति-
पदविहिततयाऽनया षष्ठा न समासः साहुरध्ययनम् ।
“कियत्स्विदिन्द्रो अध्येति कियन्मातः कियत् पितः”
च० ४, १७, १२ । “रामस्य दयमानोऽसावध्येति तव
लक्ष्मणः” भट्टिः सम्बन्धविवक्षायां तु द्वितीया । “अग्निं
स्वर्ग्यमध्येषि ऋयो !” कटो० । “अयमारुणिः संप्रती-
ममात्मानं वैश्वानरमध्येति” छा० उ० । “अधीहि
भगवन् । ब्रह्मेति” छा० उ० । [वंशाङ्कुरे

इक्काट् पु० एति भूमिषुद्भिद्य गच्छति इ-कटच् वा गुणाभावः ।
इक्काट् पु० ईयते इ-किप् इत् लभ्यः कटो यस्मात् पु० तस्य कः ।
कटसाधने ढषविशेषे तिका० इक्काट् इति हारा० ।
तस्य सन्निकषदेशादिः कुमुदा० चतुरर्थ्यां षच् । इक्काटिक्
तत्सन्निकषदेशादौ त्रि० स्त्रियां ङीष् । प्रैक्षा० चतु-
रर्थ्याम् इनि । तदर्थं स्त्रियां ङीप् ।

इक्षुवाले पु० “चेत् कण्टके (१ ४ ७ १०) पनफरे (२, ५, ८, ११)
तु ग्रहाः समस्ताः स्यादिक्रमालइति राज्यसुखाग्निहेतुः”
नोल० ता० उक्ते वर्षलग्नतः षक्तस्थानानामन्यतमस्थाने-
रव्यादिसमस्तप्रहाणां स्थितिहेतुके राजयोगभेदे ।

इक्षु पु० इष्यतेऽसौ माधुर्यात् इष+कश्च । मधुररसयुते अस्मि-
पत्वे खनामख्याते षच्चे । तद्भेदगुणादिकषुक्तं भावप्र० ।
इक्षुदीर्घच्छदः प्रोक्तस्तथा भूमिरसोऽपि च । गुडमूलोऽस्मि-
पत्तश्च तथा मधुषणः स्रुतः । इक्षुवोरक्तपित्तघ्नाबल्यादृष्याः
कफप्रदाः । खाडुपाकरसाः स्निग्धागुरवोमूललाहिमाः ।
अथेक्षुभेदाः “पौण्ड्रकोभीरुकश्चापि वंशकः शतपोरकः ।
कान्तारस्तापसेक्षुश्च काण्डेक्षुः सूचिपत्रकः । नैपालोदीर्घप-
त्रश्च नीलपोरोऽथ कोशकृत् । इत्येताजातयस्तेषां कथयामि
गुणानपि । तत्र पौण्ड्रकोभीरुकयोर्गुणाः वातपित्तप्रशमनोमधु-
रोरसपाकयोः । सुशीतोऽहंशोबल्यः पौण्ड्रकोभीरुकस्तथा
अथ (कुशिया) कोशकृतोऽगुणाः “कोशकारो गुरुः शीतो रक्त-
पित्तक्षयापहः । अथ (काजला) कान्तारेक्षुः गुणाः कान्तारे-
क्षुर्गुरुर्दृष्यः श्लेष्मलोऽहंशः सरः । (बडौखा) वंशकगुणाः
“दीर्घपोरः सुकठिनः सक्षारो वंशकः स्रुतः । शतपोरकगुणाः
“शतपर्वाभवेत्किञ्चित्कोशकारगुणान्वितः । विशेषात्कि-

चिद्रूक्षश्च सक्षारः पवनापहः” सुश्रुते तु काण्डेक्षु रित्यत्र
काण्डेक्षुरिति पाठः इतोऽवशिष्टानां गुणास्ततोक्ता यथा
“कान्तारतापसाविक्षु वंशकाडुकरो गुणे । एवंगुणस्तु
काण्डेक्षुः स तु वातप्रकोपणः । सूचीपत्रो नीलपोरो नैपालो
दीर्घपत्रकः । वातलाः कफपित्तघ्नाः सकषाया विदाहिनः”
भाव० प्र० “बालयुवद्वेक्षुगुणाः बालइक्षुः कफं कुर्या-
न्मोदोमेहकरश्च सः । युवा तु वातहृत्खाडुरीषचीक्षुश्च
वातस्रुत् । रक्तपित्तहरोदृष्यः क्षतहृद्बलवीर्यकृत् । अथा-
ङ्गभेदेन गुणभेदः मूले तु मधुरोऽत्यर्थं मध्येऽपि मधुरः
स्रुतः । अम्लेष्वक्षिषु विज्ञेय इक्षुणां लवणोरसः ।
अथ दन्तपीडितेक्षुरसस्य गुणाः दन्तान्निपीडितस्ते क्षोरसः पि-
त्तासनाशनः । शकैरासमवीर्यः स्यादतिदाही कफप्रदः । अथ
यन्त्रपीडितेक्षुरस गुणाः मूलापजन्तुप्रत्यग्रादिपीडनान्नाल-
सङ्गरात् । तस्माद्दिदाही विष्टम्भी गुरुः स्याद्यान्तिकोरसः ।
अथ पर्युषितेक्षुरसगुणाः रसः पर्युषितोनेष्टोऽहंशोवातापहो-
गुरुर्विकफपित्तकरः शोषी भेदनश्चातिमूललः । अथपत्रक्षे-
क्षुरसस्य गुणाः इक्षोर्विकारास्तृद्धाहृमूर्च्छापित्तासनाशनाः ।
गुरवोमधुरा बल्याः स्निग्धा वातहराः स्रुताः । वृध्यामोह-
हराः स्याता वृंहणाविषहारिणः । अथ (भोला) फाणितस्य
लक्षणं गुणाश्च इक्षोरसस्तु यः पत्रकः किञ्चिद्भादो बद्धद्रवः ।
स एवेक्षु विकारेषु ख्यातः फाणितसंज्ञया । फाणितं गुर्वभि-
ष्यन्दि वृंहणं कफशुक्रकृत् । वातपित्तप्रमानं हन्ति मूल-
वस्तिविशोधनम् । अथ मत्स्यगुणः (सारगुड) (राव) इति
ख्याताया लक्षणं गुणाश्च इक्षोरसोयः संपकोधनः किंचि-
द्द्वान्वितः । मन्थवत्स्रन्दते यस्मात् मत्स्यगुडोति ततः
स्रुता । मत्स्यगुडो भेदिनी बल्या लब्धो पित्तानिलापहः ।
मधुरा वृंहणी वृध्या रक्तदोषापहः स्रुता । अथ
(दिमे गुड) गुडस्य लक्षणं गुणाश्च इक्षोरसोयः
सम्भक्तोजायतेलोऽवहृदः । स गुडोऽगौडदेशे तु
मत्स्यगुडोऽव गुडोमतः । गुडोऽहंशोऽगुरुः स्निग्धोवातघ्नो
मूलशोधनः । नातिपित्तहरो भेदः कफक्रमिबलप्रदः ।
अथ नवपुराणगुडगुणाः गुडोऽनवः कफघ्नासकास-
क्रमिहरोऽग्निकृत् । पित्तघ्नो मधुरः स्निग्धो वातघ्नो-
ऽहृत्कप्रसादनः स पुराणोऽधिकगुणो बुधैः पथ्यतमः
स्रुतः” द्रव्यभेदेन युक्तस्य गुडस्य गुणाः श्लेष्मण्णासाशु
विनिहन्ति सदाः केण पित्तं निहन्ति च तदेव हरीत-
कीभिः । शुण्ठ्या समं हरति वातमशेषमित्यं दोषल-
यक्षयकराय नमो गुडाय” (खाण्ड) खण्डस्य गुणाः